

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ НАУК ІМЕНІ СТЕФАНА БАТОРІА
(РЕСПУБЛІКА ПОЛЬЩА)
ПОЗНАНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І БІЗНЕСУ
(РЕСПУБЛІКА ПОЛЬЩА)
КЛАЙПЕДСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
(ЛИТВА)

**ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ:
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**
(збірник матеріалів VIII Міжнародної науково-методичної конференції)
6-7 березня 2025 р.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ : ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ : збірник матеріалів VIII Міжнародної науково-методичної конференції (м. Одеса, 6-7 березня 2025 р.). Одеса : ОНЕУ, 2025. – 431 с.

Оргкомітет конференції (згідно наказу ОНЕУ №200 від «27» грудня 2024 року) :

- **Анатолій Ковальов** – доктор екон. наук, професор, ректор ОНЕУ;
- **Володимир Шинкаренко** – к.ф.-м.н., доцент, проректор з науково-педагогічної роботи ОНЕУ;
- **Ханна Левандовська** – професор Академії прикладних наук Державного університету імені Стефана Баторія в м. Скерневиці, Республіка Польща;
- **Александра Гавел** – професор Відділу Міжнародної Конкурентоспроможності Познанського університету економіки та бізнесу, Республіка Польща;
- **Марина Юрченко** – к.ф.-м.н., доцент Клайпедського університету, Литва;
- **Марина Слатвінська** – керівник Центру забезпечення якості освіти, д.е.н., професор, зав. кафедри фінансів ОНЕУ;
- **Наталія Сиротенко** – к.е.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту ОНЕУ;
- **Юлія Асєєва** – зав. кафедри мовної та психолого-педагогічної підготовки, академік НАН ВО України, д. психол. н. (MD), доцент ОНЕУ;
- **Лілія Жердецька** – д.е.н., доцент, зав. кафедри банківської справи ОНЕУ;
- **Яна Сало** – к.е.н., доцент кафедри маркетингу та міжнародної логістики ОНЕУ;
- **Катерина Семенова** – к.е.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту ОНЕУ;
- **Тетяна Збрицька** – к.е.н., доцент кафедри управління персоналом та економіки праці ОНЕУ;
- **Олена Сергєєва** – к.е.н., доцент кафедри банківської справи ОНЕУ;
- **Лідія Морщакова** – фахівець I категорії навчально-методичного відділу ОНЕУ.

У рамках роботи конференції представлені такі тематичні напрями:

- 1) ефективний менеджмент освітньої діяльності та інтелектуалізація праці науково-педагогічних працівників для забезпечення якості вищої освіти;
- 2) студентоцетрований підхід у навчанні: сучасні методики викладання, засоби та методи досягнення програмних результатів навчання;
- 3) інноваційні моделі розвитку науково-педагогічної компетентності викладачів у системі вищої освіти;
- 4) діджиталізація систем та технологій навчання у закладах вищої освіти в сучасних умовах.

У збірник увійшли тези доповідей учасників конференції, які відповідають тематиці конференції та містять науково-методичні розробки з питань забезпечення якості вищої освіти.

Тези друкуються в авторській редакції.

ПРОФЕСІЙНЕ ЗДОРОВ'Я ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ЧИННИК ЕФЕКТИВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Професійне здоров'я сприяє реалізації життєздатності та професійного зростання науково-педагогічних працівників, впливаючи на їх професійне самоздійснення та самовдосконалення. Ефективність здоров'язбережувальної діяльності фахівця соціономічної сфери забезпечує професійну самоефективність та спричиняє професійне довголіття. Сформованість культури професійного здоров'я визначає успішність інтеграції науково-педагогічних працівників в професійному середовищі. Підсумовуючи теоретичний аналіз проблематики здоров'я в науковій психологічній літературі, можемо стверджувати, що феномен професійного здоров'я характеризується як: багатоаспектний феномен здатності організму за допомогою компенсаторних, регуляторних і захисних механізмів відновлювати порушений стан життєздійснення, який включає емоційний, когнітивний, поведінковий аспект загального здоров'я та забезпечує високу ефективність професійної діяльності; особистісний адаптаційний та функціональний потенціал професіонала, що виражається у формі психічного, соціального, духовного, фізичного благополуччя та працездатності у певному виді діяльності; системна функціонально-динамічна характеристика особистості, в основі якої лежать зовнішні та внутрішні чинники, які зумовлюють особливості проявів на психологічному, соціальному, фізичному і ресурсному рівнях та у динамічній рівновазі і взаємодії зумовлюють надійність діяльності, оптимальну працездатність та продуктивність, стійкість до умов та особливостей професійної діяльності; певний рівень індивідуальних характеристик здорової особистості, що забезпечує профпридатність та високу ефективність в професійній діяльності і розвиток особистості у будь-яких умовах її протікання [1; 2; 3; 4].

Проаналізувавши, можемо визначити, що в науці склалися різноманітні уявлення про показники професійного здоров'я:

- професійна спрямованість, компетентність, емоційна гнучкість, працездатність;
- індивідуальне самозбереження, протидія професійному старінню, вміння раціонально організовувати професійні дії різної складності, здійснення трудової діяльності в стані повної фізичної, психічної, емоційної рівноваги;
- інтелектуальний (інтелектуально-мотиваційна сфера особистості), фізичний (соматичне здоров'я, фізична працездатність, активність), соціальний (адекватне сприйняття дійсності та взаємини з соціумом), психічний (емоційно-вольова сфера), духовний (загальнолюдські духовно-моральні цінності) компонент;
- поєднання гармонії особистості, її діяльності, комунікації із соціумом, із професійним середовищем та прагнення до самоактуалізації й саморозвитку;
- сомато-психологічні (фізичний розвиток, психічна активність, особливості пізнавальних психічних процесів та реакцій на проблемні ситуації), соціально-психологічні (індивідуально-психологічні особливості особистості, мотиваційно-ціннісна сфера, адаптація до професійного середовища, професійна спрямованість, соціальна відповідальність, особливості професійної взаємодії), морально-етичні (слідування етичному кодексу професійної діяльності) показники;
- емоційно-вольовий (стресостійкість, самооцінка психічних станів, вольовий потенціал); когнітивно-оцінний (параметри життєвих смислів і цінностей особистості фахівця, його життєстійкості, часової перспективи трансцендентного майбутнього, циклічності та семантичного диференціалу часу); компетентісно-поведінковий (прогностична компетентність, професійно важливі норми соціальної регуляції поведінки,

проактивні стратегії копінг-поведінки у ситуаціях професійної взаємодії) компонент [1; 2; 3; 4].

Логіка наших міркувань щодо зазначеного вище полягає у наступному: професійно здоров'я науково-педагогічних працівників є інтегративним особистісним новоутворенням в системі «холістичне здоров'я-особистісний адаптаційний потенціал-суб'єктивне благополуччя-працездатність-ефективність». Відповідно, професійне здоров'я є цілісним багатовимірним динамічним станом суб'єкта, що дає можливість науково-педагогічному працівнику закладу вищої освіти реалізувати свій творчий потенціал та професійну ідентичність в професійному самоздійсненні, детермінованому вимогами соціального середовища. В рамках сучасних концепцій психології здоров'я професійне здоров'я характеризується наступними аспектами: передбачає певний психологічний капітал (впевненість, готовність докладати зусилля для успішного виконання складних професійних завдань, саногенне мислення, аналіз майбутніх перспектив самовдосконалення, життєстійкість, змобілізованість; залученість у професійну діяльність (афективно-емоційне утворення, яке може виступати як індикатор професійного благополуччя або трудоголізму, що характеризується енергійністю, інтенсивністю уваги на професійній ролі, високим рівнем зацікавленості професійною діяльністю, відданістю справі та повною зануреністю у професійну діяльність); наявність професійної ідентичності: невиражена професійна ідентичність (усвідомлення професійної мети, статусу, ролі, нереалістичні домагання в проекції професійної модальності «хочу»); пасивна виражена профіидентичність (оволодіння основними знаннями, вміннями та навичками, професійної діяльності лише за взірцем); активна профіидентичність (усвідомлена та самостійна практична професійна діяльність з формуванням індивідуального стилю праці та активної професійної взаємодії); стійка профіидентичність (здатність креативно та ефективно вирішувати складні професійні завдання самоактуалізація, майстерність, творчість, наставництво); професійний маргіналізм (втрата професійної ідентичності, байдужість щодо професійних задач, зникнення професійних моральних цінностей або їх підміна).

Виокремлена компонентна структура реалізується шляхом проявів професійного здоров'я у науково-педагогічних працівників на окреслених рівнях: фізичному (стан організму, що гарантує здатність виконувати професійні обов'язки без надмірного фізичного напруження); психологічному рівні, що забезпечує здатність до саморегуляції, емоційне благополуччя та підтримку позитивного психоемоційного стану; соціальному рівні, що характеризується якістю професійних і міжособистісних взаємин, здатністю до ефективної комунікації та співпраці з колегами та студентами; ресурсному рівні, що полягає у використанні особистісних і зовнішніх ресурсів, які спряють зберігання суб'єктного професійного благополуччя та підтримують професійне самоздійснення та самоактуалізацію. Таким чином, ресурсний рівень прояву професійного здоров'я науково-педагогічних працівників реалізується шляхом врахування унікальних потреб та особливостей кожного фахівця та актуалізації системи: особистісних ресурсів (стресостійкість, адаптивність, мотивація до саморозвитку, оптимістичність, асертивність, емоційний інтелект, здатність до саморегуляції, резильєнтність, особистісно-професійна зрілість, життєстійкість); зовнішніх ресурсів (соціальні зв'язки, економічна стабільність, сприятливе робоче середовище, можливість професійного зростання, доступ до безкоштовного навчання, соціальна підтримка колег, індивідуальні умови праці). Отже, ресурсний рівень забезпечення змінюється в залежності від індивідуальних обставин життєздійснення особистості, професійних викликів та етапів кар'єри спеціаліста. Підсумовуючи, зауважимо, що досягнення оптимального професійного здоров'я науково-педагогічних працівників здійснюється лише в стійкій системній взаємодії всіх рівнів та ресурсів забезпечення професійної самоефективності за допомогою механізмів суб'єктної активності, саморегуляції та рефлексії.

Варто відзначити, що специфічними та стресогенними для професійної діяльності науково-педагогічних працівників є наступні стрес-фактори: високе інтелектуальне

навантаження, інтенсивна розумова праця та багатоплановий характер професійної діяльності; чинник соціальної несправедливості (дисбаланс витрат і морально-матеріальної винагороди; низька оплата праці; обмежені можливості соціального забезпечення); падіння престижу праці викладача, відсутність впевненості в завтрашньому дні; висока насиченість робочого дня, обумовлена інтенсивним спілкуванням та необхідністю приймати оперативні рішення; порушення почуття комфорту і безпеки праці в умовах невизначеності, неритмічності роботи та поверх нормованості праці, нервово-психічного перенавантаження та обмеженого часу для виконання певних професійних функцій; високий рівень відповідальності за результат діяльності та підвищені вимоги до професійної компетенції. Професійне здоров'я науково-педагогічних працівників залежить від групи чинників: індивідуальних чинників особистості (особливостей емоційно-вольової сфери, навичок самоконтролю та саморегуляції, рівня домагань, особистісних диспозицій, потреба в самоактуалізації, способу життя, індивідуального стилю діяльності та спілкування, мотивації, віку, стажу роботи, рівня професіоналізму); соціально-організаційних чинників (умов та режиму праці, тривалості робочого дня, навантаження, психологічного клімату робочого колективу та в сім'ї, стилю керування організацією, рівня соціальної підтримки в сім'ї та педагогічному колективі, рівня психічної та фізичної безпеки). В результаті дбайливого ставлення до всіх аспектів свого здоров'я формується культура професійного здоров'я – світоглядні установки усвідомленого, відповідального відношення до гармонійного розвитку всіх складових професійного здоров'я, які уособлюють реалізацію професійної компетентності, знання засобів здоров'язбереження та позитивну мотивацію щодо здоров'ятворчої життєдіяльності.

Психологічне забезпечення професійного здоров'я супроводжує всі етапи професійного самоздійснення особистості: професійне самовизначення та профвідбір; підготовку; адаптацію; забезпечення надійності професійної діяльності, працездатності та збереження професійного довголіття спеціаліста. Безперервний психологічний супровід професійного здоров'я включає його прогнозування, виявлення осіб груп ризику, відновлення, психологічну реабілітацію та корекцію можливих деструктивних випадків зміни професійного здоров'я працівників. Особливо ефективним прийомом є створення програм самозбереження професійного здоров'я, що обумовлюють формування, підтримку, збереження та відновлення функціонального стану та працездатності фахівців соціономічної сфери: діагностування професійного здоров'я; психологічна просвіта щодо проблематики професійного здоров'я; психологічне консультування працівників організації; актуалізація внутрішньої збалансованості та адаптивності, професійної самосвідомості; оптимізація режиму праці та відпочинку; ознайомлення із прийомами самовідновлення та психічної саморегуляції після перевантажень в процесі виконання професійної діяльності; усунення наслідків професійної втоми та кризи; превенція можливих професійних деформацій, руйнуючих стратегій життєздатності та професійного старіння; розвиток творчого потенціалу та готовності до самозмінювання; організація соціально-психологічної підтримки та соціального захисту працівників; запровадження медичного страхування.

Список використаних джерел:

1. Білецький П. С. Соціально-психологічні чинники збереження професійного здоров'я фахівців медичної галузі : дис. ... канд. психол. наук : 19.00.05. Сєверодонецьк, 2020. 302 с.
2. Грандт В. В. Копінг ресурси як чинник збереження професійного здоров'я особистості : дис. ... канд. психол. наук : 19.00.01. Київ, 2012. 245 с.
3. Загальна теорія здоров'я та здоров'язбереження : колективна монографія / за заг. ред. проф. Ю. Д. Бойчука. Харків: Вид. Рожко С. Г., 2017. 488 с.
4. Коцан І. Я., Ложкін Г. В., Мушкевич М. І. Психологія здоров'я людини / за ред. І. Я. Коцана. Луцьк: РВВ Вежа, Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки, 2011. 430 с.

З М І С Т

	Стор.
ВІТАЛЬНЕ СЛОВО	3
СЕКЦІЯ 1. ЕФЕКТИВНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ІНТЕЛЕКТУАЛІЗАЦІЯ ПРАЦІ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	4
Shekhovtsova-Burianova Viktoriia Education as a tool of cultural diplomacy and formation of national identity	5
Жарікова О. Б., Пашенко О. В. Ефективний менеджмент освітньої діяльності та інтелектуалізація праці науково-педагогічних працівників як основа забезпечення якості вищої освіти	7
Пелешишин Р. М. Особливості розвитку освіти в умовах російської агресії	10
Беспалов В. М., Носаченко О. А., Обнявко О. В. Чинники успішного менеджменту освітньої діяльності для забезпечення якості вищої освіти в умовах конкурентного середовища	12
Павелко І. І., Моторний В. О., Великсар С. А. Інтелектуальні якості й професійна компетентність особистості майбутнього офіцера	16
Корольова Т. С., Перепельчук Т. В. Сучасні питання підвищення якості підготовки здобувачів вищої освіти	19
Курганська Е. І. Менторство та коучинг як інноваційна модель розвитку науково-педагогічної компетентності викладачів у системі вищої освіти	21
Збрицька Т. П. Ефективне управління плануванням й обліком навантаження науково-педагогічних працівників: ключовий елемент сучасної освітньої системи	23
Вернудіна І. В. Філософська парадигма особистісно орієнтованої системи освіти в ЗВО України	27
Шинкаренко В. М. Особливості впровадження в освітній процес деяких розпорядчих документів	29
Поляковська О. О. Стратегічні пріоритети вищої освіти України та Європейського Союзу: теоретико-практичні аспекти	31
Васютинська Л. А., Слатвінська М. О. Інтерактивні методи навчання у контексті студенто-центричного підходу	33
Kurhanska Eleonora 5 key aspects of successful public speaking in research and teaching	35
Баранова В. Г. Вплив інформаційного забезпечення навчального процесу на якість підготовки фахівців	37
Жданова Л. Л. Наукова робота студентів як засіб удосконалення підготовки фахівців в умовах інформаційного суспільства	39
Андріанова І. І. Доцільність та перспективи використання великих даних (Big Data) для моніторингу та аналізу результатів навчання у ЗВО	40

Чжен М., Шумський О. Л.	
Особливості систем професійно-технічної освіти розвинених країн світу	42
Богайчук В. О.	
Розвиток інноваційної компетентності сучасного педагога професійної школи	44
Сторожук О. В., Попов В. В.	
Виклики цифровізації та адаптація освіти до ринку праці	46
Добриніна Л. В.	
Сприятливе освітнє середовище у вищому навчальному закладі	48
Видобора Володимир, Кожухар Анастасія	
Сучасні форми профорієнтаційної роботи в умовах воєнного стану	50
Бондаренко П. В.	
Інноваційна система трансферу знань	53
Погорєлова Т. В.	
Інструменти та механізми підвищення якості освіти у сфері бізнес-аналітики	56
Масюк Н. О., Заліпуха А. Г.	
Інтеграція штучного інтелекту в освітні процеси: можливості та виклики	57
Лебедєв І. В.	
Деякі аспекти активізації самостійної роботи студентів	59
Березорудський А. М.	
Наукометрія в Гугл Академії: практичні аспекти підвищення цитувань	61
Чусова О. М.	
Професійне здоров'я як соціально-психологічний чинник ефективної професійної діяльності науково-педагогічних працівників	64
Луньова О. К., Мануїлова К. В., Несененко П. П.	
Роль Big Data під час підготовки фахівців з публічного управління та адміністрування	67
Курганська Е. І.	
Сучасні аспекти використання практичних інструментів та практик Mindfulness для підвищення концентрації уваги та емпатії в освітній діяльності	69
Палієнко С.О.	
Вплив ефективного менеджменту на формування конкурентноспроможних фахівців природничих спеціальностей	71
Санакуєв М. Г.	
Аналітична діяльність наукових підрозділів бібліотек та її вплив на освітні процеси	72
Петровська О. М.	
Професійний розвиток викладачів як елемент ефективного менеджменту освітньої діяльності	74
Несененко П. П. Освітній менеджмент: поєднання інтелектуальних технологій та творча складова викладача	76
СЕКЦІЯ 2. СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНИЙ ПІДХІД У НАВЧАННІ: СУЧАСНІ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ, ЗАСОБИ ТА МЕТОДИ ДОСЯГНЕННЯ ПРОГРАМНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ	77
Ahibalova T. M.	
Integrating student-centered teaching for enhanced learning outcomes and quality in higher education	78
Пасічніченко А. В., Ковалевська Н. В.	
Студентоцентроване навчання як основа для збереження психічного здоров'я здобувачів освіти в умовах ЗВО	81
Мірошниченко І. С.	
Особливості студентоцентрованого підходу в освіті впродовж життя	83

Левандовська Ханна, Лоханова Н. О.	
Формування soft-skills у процесі підготовки фахівців вищої освіти	85
Шмиголь М. Ф., Юшкевич Ю. С.	
Культурологічна складова освіти як чинник досягнення програмних результатів навчання в контексті інтеграційних процесів	87
Кир'язова Т. О.	
Особливості освітнього процесу в умовах воєнного стану	90
Павелко І. І., Луханін В. В., Нелюб О. А.	
Випереджальне навчання в умовах військового вишу	92
Тодорова Л. В.	
Міжкультурна комунікативна компетенція: шлях до порозуміння та успіху в глобалізованому світі	95
Ван Сін	
Розвиток дизайну візуальної комунікації в Україні та Китаї	96
Levkin D.	
Features of student-centered learning in higher education institutions of Ukraine	97
Уханова І. О.	
Навчання через дослідження в контексті досягнення цілей сталого розвитку в вищій економічній освіті	98
Семенова К. Д.	
Методичні аспекти студентоцентрованого підходу до навчання	101
Дужик Н. С.	
Особливості формування цифрової особистості у ЗВО	103
Давиденко І. В.	
Методики впровадження ефективного змішаного навчання в освітній процес ЗВО ...	104
Мельник В. М.	
Методологічні проблеми викладання ключових понять теорії та історії держави	106
Бицюра Ю. В.	
Модернізація змісту освітніх програм з економічних спеціальностей у контексті необхідності вивчення теорії нерациональної поведінки споживача в сучасних умовах	110
Іоргачова М. І., Коцюрубенко Г. М.	
Сучасні технології навчання як необхідна умова отримання здобувачами необхідних компетенцій	113
Турчак О. М.	
Сучасні тенденції інтерактивного навчання української мови для професійної підготовки у вищій школі	114
Доброносова Ю. Д.	
Аретологічна ціннісна основа викладання філософських дисциплін у закладах вищої освіти в часи війни	116
Олендер К. П.	
Використання кейс-методу під час занять англійської мови за професійним спрямуванням з майбутніми фахівцями у сфері логістики	119
Тарасова К. І., Сало Я. В., Новак Г. В.	
Студентоорієнтоване навчання: основні аспекти та рекомендації	121
Khmyzova O.	
How to improve analytical writing skills in esp learning	123
Вітер І. М.	
Особливості реалізації студентоцентрованого підходу у вищих навчальних закладах	125
Шинкаренко Л. В., Воропай Н. Л.	
Сучасні технології викладання математики здобувачам економічного профілю	128

Кошельок Г. В., Орленко О. М.	
Проблемно-орієнтоване навчання для здобувачів закладів вищої освіти	130
Кравченко В. Ю., Добридень О. В.	
Закономірності розвитку м'яких навичок в освітньому процесі	132
Рум'янцева К. Є.	
Використання цифрових технологій у математичній підготовці студентів економічних ЗВО	134
Милашко О. Г.	
Особливості викладання статистичних дисциплін в умовах дистанційного навчання	137
Ван Чжо	
Соціально-компетентнісний аспект дизайну візуальної комунікації	138
Ольвінська Ю. О., Самотєнкова О. В.	
Організація самостійної роботи здобувачів за індивідуальною траєкторією навчання	139
Дяченко Л. А.	
Кейси та їх роль у підвищенні конкурентоздатності фахівців на ринку праці	141
Мошенський О. С.	
Гуманітаризація вищої освіти – один із шляхів підвищення її якості	143
Чернишова Л. В., Обнявко О. В.	
Реалізація студентоцентрованого вектору у досягнення програмних результатів навчання освітньо-професійної програми «Маркетинг та міжнародна логістика» в умовах сучасних освітніх викликів	144
Пінті А. В.	
Місце тренінгових форм навчання в освітньому процесі ЗВО	147
Сиротенко Н. А.	
Особливості навчання здобувачів спеціальності 071 в контексті реалізації концепції сталого розвитку	149
Шикіна О. В., Ремігайло І. Ю.	
Інтеграція практико-орієнтованих курсів у навчальний процес як засіб досягнення програмних результатів навчання	152
Вєтрова І. М., Потапчук С. С.	
Автономія в онлайн-навчанні у вищій освіті	154
Сорока О. В.	
Формування професійної мотивації здобувачів спеціальності «Соціальна робота» ...	156
Молчанова К. К., Лупаренко С. Є.	
Студентоцентроване навчання: застосування інтерактивних методів навчання	159
Макуха С. М.	
Роль індивідуальної роботи із студентами в освітньому процесі	161
Щубелка Н. В.	
Методологічні засади студентоцентрованого навчання	163
Тарасевич Н. В.	
Індивідуалізація самостійної роботи здобувачів вищої освіти	164
Єпик Л. І.	
Концепція студентоцентрованого підходу у підготовці майбутніх фахівців туристичної справи	165
Балута Т. П.	
Формування компетентностей викладача в сучасних реаліях	167
Корольчук Л. В.	
Міждисциплінарний підхід та інтеграція цілей сталого розвитку у вивчення іноземної мови за професійним спрямуванням	168
Білан Н. М.	
Реалізація студентоцентрованого підходу на заняттях з іноземної мови у контексті використання проектних технологій навчання	170

Щербина Н. Ф. Інформаційна безпека у процесі викладання соціально-гуманітарних дисциплін у вищій школі	173
Шикіна О. В., Дикий П. Д. Дуальна освіта як ефективний інструмент студентоцентрованого навчання: досвід реалізації проєкту RapidSkills	174
Галашова О. Г. Дослідження впливу емоційного інтелекту на ефективність командної взаємодії у процесі навчання фахових дисциплін студентів спеціальності 015 «Професійна освіта (Економіка)»	176
Ульянова В. О., Миронова Л. А., Григораш В. С. Розвиток критичного мислення у здобувачів через проєктну діяльність	177
Єрмакова О. А. Інтеграція цілей сталого розвитку у спецкурси магістрів спеціальності «Міжнародні економічні відносини»	179
Козубцова Л. М. Інноваційні методи викладання фізико-математичних дисциплін у ВВНЗ	180
Кирилова Л. О. Формування професійних компетентностей студентів економічних спеціальностей у процесі вивчення математичних дисциплін	182
Внукова Н. М. Застосування компетентнісно-орієнтованих завдань у навчальному процесі	184
Кочевой М. М., Обнявко О. В. Студентоцентрований підхід у практичній підготовці здобувачів вищої освіти спеціальності 075 «Маркетинг»	185
Король Т. В., Іккерт О. В. Метод кейсів у навчанні студентів із різною функціональною асиметрією півкуль головного мозку	188
Воронова О. В. Самостійна робота студентів як важлива складова формування особистості майбутнього фахівця	190
Засць М. А., Мельнік К. С. Виконання кейсових завдань як інструмент активізації СРС з дисципліни «Міжнародна економіка»	193
Білоус К. І. Індивідуальні завдання на реальних даних	195
Манішевська Н. М., Шумигай І. В. Гурткова робота в системі екологічного виховання фахових молодших бакалаврів ...	197
Волік Н. М. Педагогічний коучинг – сучасна технологія викладання в освіті дорослих	199
Бадюл Л. М. Оптимізація навчання англійської граматики: від правил до розумного осмислення ..	202
Васильєва С. О., Наточій С. С. Використання інтерактивних методів навчання у ЗЗСО при підготовці майбутніх вчителів біології	203
Сахно Є. Ю. Особливості підготовки здобувачів вищої освіти з дисципліни «Фотограмметрія та дистанційне зондування»	205
Перерва С. О. Інноваційні методи навчання як засіб формування креативності у майбутніх вчителів ЗЗСО	207

Шафорост Ю. А. Едьютейнмент як інноваційна методика студентоцентрованого підходу у викладанні хімії	209
Браславська Н. В., Браславський І. О. Фізична культура в житті студентів спеціальної медичної групи	211
Sovhar O. M. Application of flipped learning in language teaching	213
Омелько М. А. З досвіду реалізації студентоцентризму в процесі організації виробничої практики ...	215
Ковалевська Н. В., Пасічніченко А. В. Формування ігрової компетентності у майбутніх вихователів дітей дошкільного віку	217
Бойко П. В. Проблема підготовки майбутніх вчителів фізичної культури до організації анімаційної діяльності	219
Соляник Є. С., Католиченко А. В. Формування професійних цінностей на заняттях з іноземної мови	221
Стрижак Д. О. Студентоцентрований практико-орієнтований підхід у професійній підготовці майбутніх учителів хімії	222
Літніх М. С. Використання елементів позитивної психології як засіб для мотивації студентів у досягненні програмних результатів навчання	223
Спахі О. В., Макарова М. О., Свєкатун В. М. Оптимізація підготовки лікарів-інтернів дитячих хірургів: методика оцінювання практичних навичок	225
Пивоваров О. В. Застосування кейс-методу у викладанні клінічних дисциплін	227
Криворучко А. В., Шиян Н. І. Практико-орієнтовані завдання для формування інформаційно-цифрової компетентності майбутніх учителів хімії	228
Копа В. М. Науково-методичні поради щодо викладання фізичного виховання в закладах вищої освіти України	230
Голенкова А. С. Ключові аспекти діяльнісно-творчого компоненту у формуванні готовності майбутніх учителів фізичної культури до анімаційної спортивної діяльності	232
Погодіна М. Ю. Використання навчання в малих групах на заняттях іноземною мовою	234
Яременко Л. І., Пятов М. І. Моніторингові опитування студентів як інструмент студентоцентрованого підходу	236
СЕКЦІЯ 3. ІННОВАЦІЙНІ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ У СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	238
Shragina L. I. A change of conceptual basis education systems at the current stage of community development	239
Подвальна Н. Е., Самострол С. В. Інноваційна культура у вищій освіті	242

Домбровська С. О.	
Грантрайтинг як інструмент розвитку професійної компетентності викладачів у закладах вищої освіти	245
Курганська Е І.	
Впровадження методики змішаного навчання як інструменту реалізації інноваційних моделей в науково-педагогічній роботі викладачів	247
Скібіна О. В.	
Інноваційна компетентність як складова професійної діяльності викладача ЗВО	250
Пивоваров В. М.	
Особливості застосування стандартів НАТО з мови для підготовки правоохоронців ...	252
Шикіна О. В., Павлоцький В. Я.	
Використання інноваційних освітніх підходів у викладанні як чинник підвищення професійної компетентності викладачів	253
Дерев'янка С. П.	
Розвиток емоційного інтелекту викладачів як складової їхньої науково-педагогічної компетентності	255
Старенька О. М.	
Інноваційні технології в освіті: вплив цифровізації на процеси навчання та виховання у здобувачів вищої освіти	257
Єпик Л. І., Петренко Н. М.	
Міжнародне стажування викладачів як засіб вдосконалення викладацьких практик ..	259
Антонюк О. І.	
Модель формування коучингової компетентності викладачів закладів освіти	261
Нєчева Н. В.	
Інноваційні стратегії професійного розвитку викладачів	264
Кулікова Є. О.	
Роль Ради молодих учених при МОН України у розвитку професійного потенціалу молодих викладачів	265
Яцишина А. М.	
Сім'я і стосунки в умовах війни: виклики, втрати, відновлення та роль інноваційних технологій	267
Заволока С. І.	
Зміст і структура професійної компетентності викладача закладу вищої освіти	269
Кір'янова М. С.	
Емоційна компетентність як ключовий фактор підвищення ефективності викладацької діяльності	271
Полякова Г. А.	
Адаптивний розвиток професійної компетентності викладачів закладів вищої освіти	274
Семенова В. Г.	
Особливості сучасних інноваційних освітніх технологій	276
Пундєв В. В.	
Креативність науково-педагогічних працівників ЗВО: особливості особистості та практики	278
Сергєєва О. С.	
Вплив соціально-економічних чинників на кар'єрні орієнтації здобувачів ЗВО	281
Курганська Е І.	
Рефлексивна практика як компонент науково-педагогічної компетентності	283
Гусенко О. С.	
Застосування інноваційних методів навчання при викладанні дисципліни «Міжнародний бізнес»	285

Танасюк І. М.	
Використання кейс-методу задля покращення підготовки магістрів за програмою «Економіка та стратегія розвитку підприємства»	287
Бедрадіна Г. К., Нездоймінов С. Г.	
Комунікативна компетентність викладача ЗВО як об'єкт наукового дослідження	289
Давидченко І. Д.	
Інноваційні моделі розвитку лінгвокультурологічної компетентності здобувачів вищої освіти	291
Деркач Ю. Б.	
Загрози та можливості використання штучного інтелекту у закладах вищої освіти ...	294
Сичова К. В.	
Компетентнісний підхід до підготовки майбутніх вчителів економіки	295
Штанько О. Д., Долбілов Д. М.	
Застосування технічного експерименту під час підготовки інженерів програмного забезпечення	298
Дербак О. В., Чень Цюньцун	
Професійні цінності майбутнього вчителя	299
Спахі О. В., Лятуринська О. В., Свєкатун В. М.	
Методики та перспективи дистанційної освіти в дитячій хірургії	301
Твердохлєбова Н. Є.	
Підготовка фахівців з охорони праці у сучасних умовах	303
СЕКЦІЯ 4. ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ СИСТЕМ ТА ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	305
Часєнкова О. К.	
Диджиталізація як модернізація вищої освіти у ХХІ столітті	306
Ковальська Н. А.	
Цифрова трансформація як запорука розвитку суспільства	308
Бажан С. П., Федько С. О., Яценюк Л. В.	
Діджиталізація як визначальний чинник розвитку освіти в сучасних умовах	310
Камінський Р. Ф., Дзевульська І. В., Гайдай О. С.	
Діджиліталізація навчання в умовах військових дій	313
Жердецька Л. В.	
Фінансові ризики та виклики цифрової трансформації освіти	314
Єсіна О. Г.	
Діджиталізація навчальних процесів: виклики та можливості для учасників освітньої діяльності	316
Борисенко Д. В.	
Віртуалізація навчального процесу: сучасні виклики та перспективи розвитку	319
Грималюк А. В., Сухова Т. Л.	
Діджиталізація вищої освіти: сучасні переваги	321
Patlatoi Oleksandr, Gawel Aleksandra	
Digital business simulation games as a teaching method of higher education in wartime ...	324
Шикіна О. В., Кузнєцова О. В.	
Діджиталізація освітнього процесу в рамках дуальної освіти	327
Iurchenko Maryna	
Knowledge economy in Ukraine: problems and prospects	329
Москалюк М. М., Лень А. В., Москалюк Н. В.	
Діджиталізація освіти: сучасні виклики та перспективи для закладів вищої освіти ...	332

Васюк І. В.	
Проблема формування компетентнісного підходу у вищій освіті в умовах глобалізованого світу	335
Гострик О. М., Крук В. М.	
Оптимізація освітніх процесів за допомогою штучного інтелекту	338
Matviienko L. H., Khomenko L. H	
The effectiveness of digital tools in blended learning	342
Коваленко В. В.	
Цифрове лідерство в системі стратегічного управління закладами вищої освіти	344
Левківська Л. В.	
Змішана модель навчання у закладах вищої освіти України в умовах воєнного стану	346
Жарікова О. Б., Пащенко О. В.	
Діджиталізація систем та технологій навчання у закладах вищої освіти в сучасних умовах	348
Орлов Є. В., Шинкаренко В. М.	
Сучасне програмне забезпечення курсу аналізу даних для студентів економічних спеціальностей	351
Познанська І. В.	
Вплив діджиталізації освіти на формування сучасних соціально-трудових відносин	353
Няньчук Н. Ю.	
Використання штучного інтелекту в освітній діяльності	356
Кретьова О. І.	
Зарубіжний досвід впровадження цифрових технологій в організацію процесу надання освіти в ВНЗ	358
Ганган Ю. С.	
Фабінг та відчуття самотності у молодого покоління	360
Симоненко С. П.	
До питання про визначення критеріїв ефективності застосування інформаційних технологій в освітньо-інформаційному просторі	362
Черкашина Т. В.	
Штучний інтелект у створенні презентацій: переваги і недоліки	364
Кетков Р. О., Онищенко С. В.	
Впровадження цифрових технологій в освітній процес підготовки фахівців енергетичної галузі	366
Зимович Ю. А.	
Використання мультимедійного контенту сучасних засобів масової інформації на заняттях з іноземної мови в закладах вищої освіти	368
Дубовик О. Ю.	
Сучасні технології профорієнтації студентів	370
Острецова Т. О., Юнда В. В.	
Стримінгові сервіси як інноваційний інструмент розвитку музичної освіти	372
Галацин К. О., Фещук А. М.	
Методичний потенціал медіазасобів у формуванні в майбутніх інженерів англомовної комунікативної компетентності	374
Побережна К. А.	
Діджиталізація вищої освіти в Україні в умовах сучасних викликів	377
Балик А. В.	
Цифрова трансформація професійної підготовки вчителів інформатики: можливості штучного інтелекту	380
Златіна К. Л.	
Діджиталізація як інноваційний підхід до вивчення іноземних мов студентами ЗВО ...	383

Петренко Н. М.	
Використання новітніх технологій у підготовці студентів історичних спеціальностей	385
Куклінова Т. В., Куклінова С. І.	
Штучний інтелект у кібербезпеці енергетики: освітній аспект	387
Чурсінов Д. Г.	
ІІІ-грамотність як складова інформаційно-цифрової компетентності вчителя	388
Євсєєв Ю. О., Сулятицька Т. В.	
Цифрові технології в навчальному процесі: доступність і ефективність	389
Артемчук Л. М.	
Переваги та недоліки впровадження діджиталізації в освітній процес	391
Спахі О. В., Макарова М. О., Свєкатун В. М.	
Впровадження інформаційних технологій у викладанні дитячій хірургії	392
Жохова М. С., Циганок Є. Ю.	
Цифрова трансформація навчального процесу у закладах вищої освіти: досвід Київського національного університету імені Тараса Шевченка	394
Романюк О. Н., Ціхановська О. М.	
Роль комп'ютерних ігор в маркетингу	397
Скляр Б. Е.	
Інтерактивні технології навчання як засіб формування комунікативної компетентності майбутніх вчителів	400
Гавриш І. Л.	
Педагогічна підтримка учнів у змішаному навчанні: підготовка майбутніх учителів інформатики	402
Шевчук М. О.	
Безпека технологій штучного інтелекту	404
Клєба А. І.	
Цифрові технології у фаховій підготовці майбутніх учителів	406
Пахольчук О. П., Кокоркін О. Д., Романова К. Б.	
Використання інтерактивних технологій в комплексі підготовки майбутніх фахівців з дитячої хірургії у закладах вищої освіти	408
Кін О. М., Жень Фушен	
Проблеми реалізації принципів академічної доброчесності при підготовці фахівців мистецького профілю в закладах вищої освіти КНР в умовах цифровізації	410
Ма Кай	
Сучасні вимоги до дизайн-освіти в КНР в умовах цифровізації	411
Даниліна С. О.	
Цифровізація технологій навчання: сучасний тренд та вимоги сьогодення	412
РЕКОМЕНДАЦІЇ ЗА ТЕМАТИЧНИМИ НАПРЯМКАМИ РОБОТИ УЧАСНИКІВ VIII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ» ВІД 7.03.2025 РОКУ	415

**ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ:
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

(матеріали VIII Міжнародної науково-методичної конференції)

6-7 березня 2025 р.